

Temkráté, když poprvé jela do Teplie, nepřišel pozdě, ač bylo časně, za šera. A přece se pozachvěla, když Tham v tom vedle ní se postavil (dosud jednal stranou se šedivým) a vyhlídl jí hlasem nějak zamčeným, skoro přichráptělým.

Bílek chytl hliněnku do hrsti a vyskočil jako mladík. Stalo se, jak se Věk naděl, ba ještě víc. Starý soused mu, poprvé, neuvěřil. Okamžik mlčel úžasem, pak vyhrkl: "Františku, vy hrdloužete!"

Tham na ni pohlídl, ale slovíčka neprosel. Seděl, ruce na koleny, již měl mezi koleny, mlčky, maje rty sevřeny a zachmuřen upíral zraky do prázdna.

Našel tu pevnou důvěru, kterou i on mívával a měl, našel tu potvrzení svého mínění, jehož na královském hradě proti Thamovi hájil. Pak práce dala utěšení a upokojení, zvláště když se rozhlédl, že nepadlo semeno na skálu, když viděl, jak jeho čtenáři, domácí i přespolní, neunavují a chutě se hlásí.

XIX. V závěru velké ideje.

Pod večer dne 4. července r. 1799. vrátil se Věk z Nového Města n. M., kdež byl za obchodním řízením. Přišel zahřát, upravený a dost unaven, ale jen se se ženou uvítal, hned se ptal po čeledínovi, přijel-li již ze Solnice.

Zatím vystydla Věkově večere a když mu ji žena na ohništi přihřívala, přišla stará Věková ze zadu do sedničky přeptat se, přijel-li už Frans. "Bože, bože, on z toho rozumu pozbudel!" hrozila se, když od mladé uslyšela, co zas je, "pořád jen vojnu schání a noviny, vždyť tohle jakžto nebylo, náš se o to tak stará! — A Rusové, povídáš, Mariánko?"

"No, bitva ne, ale Bílek vyskočil!" rozohňoval se Věk, "to kdyby nevím jaká bitva, ale Rusové — Rusové jsou tu Mariánko!" Tvář mu zářila. Žena byla překvapena novinou i tou radostí mužovou, které dost nerozuměla.

Věk nad ním chvíli stál. Pohled na kloučka byl milý a hrál ho. Už jednu ruku vztáhl, aby ho vzburdil, ale zase mu poklesla, až přece mu sáhl na čelo, když pomyslí, že by měl Vašíček památku, do smrti, že by si válečky rád na to vzpomněl, že to již v paměti zachoval.

Vyrážel do krámu a krámem, na nic se ani neohlédnuv a neoptav, ven na místečko, do vlahého podvečera a přímo k starému Bílkovi. Ten se chladil na dvorečku pod lipou, obkypanou bledě slatými pupaty; seděl jak byl po domácku, bos, v koženkách po kolena a v košili, v tylo zapjaty. Pokuřoval si a nedbal světa kolem, jak byl svým myšlením daleko, u Bonaparta, kterého se pořád ještě bál, třeba že ostatní, jak všichni zpřehlí vítězství v Itálii a ve Švýcarsku, se smutnou generácií smutní, toho že Turci už nepustí, ten že se už nevrátí.

Veškeré hnutí hladinou jeho mysli už už se utišilo. Tenkráté Věk hned první večer, jak se vrátil, zasedl si nahoru na sedničku a vytáhl ze své bibliotéky "Letopisy Trojanské" vydané Krameriem a četl si jeho předmluvu, začínající slavnostně: "Slavný národ Slovanský!"

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Našel tu pevnou důvěru, kterou i on mívával a měl, našel tu potvrzení svého mínění, jehož na královském hradě proti Thamovi hájil. Pak práce dala utěšení a upokojení, zvláště když se rozhlédl, že nepadlo semeno na skálu, když viděl, jak jeho čtenáři, domácí i přespolní, neunavují a chutě se hlásí.

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

Věk po bok na předu vozu usadil. Zatím "koníčky" Pinkavovi jí předejeli. Ale již na konci města je dohonili a když je tu předjížděl, vyvstal Exner a křičel z fasuňku na Pinkavu:

SEVERO - NĚMECKÝ LLOYD. BALTIMORE - BREMEN. Velké, moderní, dvouřadové jednokajutové parníky. Pohodlí bez přepychu. Všechny kajuty uprostřed lodi. Bezdrátová telegrafie.

Frank Svoboda, umělecký závod. POMNÍKOVÝ. Největší sklad pomníků ve Spojených Státech. 1417 South 11th Street Phone Doug. 3444.

Zardělý, zpocený Vašíček jen na žízeň našel. A tu měli všichni. Proto zamřikli z náměstí do nedaleké hospody, k Martinu Veselému, daleko široko známému.

Angličtinu neznáte? Jste tedy jako ryba bez vody, jako tělo bez života. Vy máte plouti přes řeku budoucnosti.

Dobrušská výprava dostala se do toho proudu, když minula Opochen a blížila se k Josefově. Konšel Pinkava chtěl nechť musil slehat do koní a nutit je do skutečného klusu, aby povozy za ním kvapně nevyjely mu na záda.

VIKLA BRATŘI, Lonsdale, Minn. VELKÝ MODERNÍ, NOVĚ ZARÍZENÝ ČISTÝ závod řeznický vlastní CHAS. F. KUNCL v č. 1250 již 13. ul.

HUGO F. BILZ, doručovatel Jettrova "GOLD TOP" lahvového piva. Telefon Douglas 542. Ind. A-1542.

JETTER BREWING COMPANY SOUTH OMAHA, NEB. Pivo, které přichází věku. Staré německé "Duplik" pivo je vařeno dle staré německé formule odborným sládkem, jenž pivo rozumí důkladně.